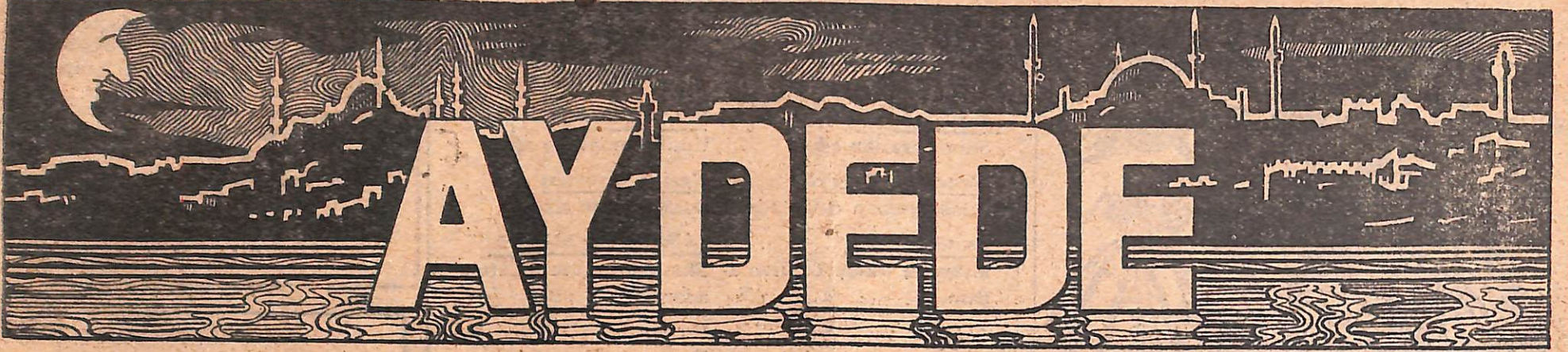

Çarşamba 2 Haziran
No. 91 — 8
Fiatı 15 Kuruş

Cumartesi ve Çarşamba günleri çıkar siyasi hoşsohbet gazete
İdarehane: Ankara Caddesi 98/2, TAN Basımevi
Başmuharriri: REFİK HALİD KARAY

Tesis Tarihi: 1922
Telgraf: Aydede — İstanbul
Telefon: 25100 — Posta Kutusu: 816

Politikada Atalar sözü

SUDANAKIŞLAR

Ustanın adı Hidir...

Kim, hangi daireler. Bakanlık-lar sokar şu lüks eşyayı, lüks mal-ları memlekete? Kimlerdir müsa-ade verenler, kâğıtların altına im-zalarını atanlar, mesuliyeti üzeri-ne alanlar?

Farzedelim ki o Bakan ben im yahut o heyette ben de bulunuyorum. Bir talepnâme geldi: "50 a-det deniz tenez-züh motörü id-hâl edeceğimiz-den lâzım gelen döviz müsaade-sinin verilme-si...."

Vermem. De-rim ki:
— Tenez-züh motörü lüktür. Bize olsa olsa balıkcı motörü lazımdır. Reddi!

Yine bir kâğıt sürerler "Beheri 300 lira bedelle 300 şişe lāvanta idhali için icabeden iznin itası...."

Geri çeviririm. Derim ki:
— Buğday idhaline çalışırken cinsi cazibeyi arttıracak mataa pa-ra ayıramam!..

Ya 350 liralık taş bebek? Aklım başımdan gider! ve bu minval ü-zere fazla süs, fazla lüks, fazla gösteriş sayılacak ne varsa - kürk-ten pırlantalı saate, lüks banyo levazımından tanesi 26 liralık kra-vata kadar hepsini - listeden siler, evrakı, getirenlerin suratlarına a-tarım.

Tanesi 26 liraya halis ipekten kravat? pek mi lüzumludur? Onu boynuna geçirenin bir tılsım veya sihirli tasma imişçesine zekâsı mı artar, kısmeti mi açılır? Altı bin liraya maledilecek harcıâlem oto-mobil dururken 12 bin, 18 bin ve daha pahalısını neden getirtmeli? Aynı fiyata 3 araba kazanmak mümkün iken bir taksi şöförünün hesapsızlığına veya bir türedi zen-ginin caka sevdasına hükümet ne-den âlet olsun?

Bu hikâye uzundur. Metresi 120 lirayı bulan kumaştan lüks radyo ve pikaplara kadar bin çeşidi sayı-labilir.

Bir haldeyiz ki yalnız Amerikan sakızına 350 bin li-ralık döviz harcıyor-ruz. Daha dünkü ga-zetelerde okuduk Gümrüklerde por-se-len tabak takım, saç maşası, kemer tokası, nikel tepsi, gül fida-nı, süslü düğme gibi lüks nev'inden bir sürü eşya gel-miş ve tüccar tarafından hemen çekilip piyasaya sürülmüş!

Bunların yurda girmesine kim-ler, ne menfaat tasavvur ederek göz yumuyor? neden kimse o a-damlara:

— Nedir bu yaptığınız?

"— Atım tepmez, itim kapmaz deme!"

Dualar - Nidalar

"SON HABERLER"

1 — Başbakanın beyanatına gö-re Toprak Mahsulleri Ofisi ziyan-dan kurtarılacak, köylünün eline daha çok para geçecek, halk daha iyi kaliteli ekmek yiyecektir. İnşallah!

2 — Şeker ve pamuklu mensu-cat bundan sonra vesika ile dağı-tılacaktır.

Maşallah!

3 — İplik fabrikalarımız zor du-rumdadır.

Vah vah!

Demiyor? 1939 dan beri lüks ve lüzumsuz eşya idhalini durdura-madık; aksine arttırdık, azıttık. Nerede o Başbakan ki:

— Eh artık yetişir. Lüks deyri kapandı!

Diye yumruğunu masasına vur-sun; en yüksek memurundan ha-demesine kadar bu işlere göz yu-manlara haddini, hududunu bil-dirsin?

Bu da mı yapılamaz?

Yapılamıyor, işte!

Ustanın adı Hidir
Elinden gelen budur!

4 — Harice 20 bin ton kepek ih-rac edilecek.

Oh! Oh!

5 — (İstanbul) vapurumuz her seferinde 70-90 bin lira zarar eder-ken Mısır vapurları 150 bin liraya yakın kâr sağlamaktadır.

Eyvah!

6 — Tarsusta dolu ve sel büyük tahribat yaptı.

Meded Allah!

Üç isimli şehir

Rusya'da askerlerden bir kısmı terhis edilirken kayda memur su-bay ile bir er arasında şu sualli cevaplı konuşma geçer:

- Doğum yerin neresi?
- Sen Petersburg...
- 1917 den önce nerede ika-met ediyordun?
- Petrograd'da...
- Seferberlikte nerede idin?
- Leningrad'da...
- Şimdi nerede ikamet etmek istiyorsun?
- Yine Sen Petersburg'da!

KANUNNAME-I İHTİSAP

Fatih zamanında

ET MESELESİ

Et hakkındaki kararlarda mev-simler gözetilmiştir.

Meselâ: "zemherinin evvelin-den rebî'n ahırına değin ki altı ay olur, iki yüz elli dirhem koyun eti bir akçeye ola. Sayfın iki ev-velki ayları üç yüz, sayfın ahırıyla, güzün evvel ayı üç yüz elli dir-hem, güzün iki ahır ayları yüz dir-hem koyun eti bir akçeye satıla.."

Başka madde: "amma her zamanda koyun etinden keçi eti elli dirhem ziyade satıla. Koyun etin ayru, keçi etin ayru satalar, birbirine katup satmayalar ve ku-zu eti elli dirhem eksik satıla.."

Görüyorsunuz ki mevsime göre miktar değişmektedir; fiyat hep bir kararda durmaktadır. Ne pra-tik, kontrolü ne kolay, ne sağlam bir usûl! Ne teşkilâtçı bir millet imişiz!

Anlaşıyor ki, bu teşkilât içti-maî bünyeyi dimdik sapa sağlam tutmağa yaramış ve akıllara hay-ret veren bir yükselmeğe sebep ol-muştur.

Mezbaha ve kasaphanelerde ka-sap "koyun derisini yarup delik ide, etdiği ziyana göre cerime ala-na.... Derilerin koruma hususun-daki karar pek yerindedir.

UFAK TEF EK

İ

Niceler mestii vahdetle (Enelhak) dediler

Niceler varlığımız bütçeye mülhak dediler

Tilkiler kapı bütün peyniri âlemde oğul,

Kargalar çünkü tutup sadece bir (Gak!) dediler!

Fazıl Ahmed Aykaç

— Ben yanımda daima bir emprime elbise ile bir çift corap ta şırım.

Benzeyişler

Marshall

Dünyayı doyuran adam.

Saracoğlu

Şimdi aranan adam

Menahim Mendel

Güzel keman çalan adam.

Pastör

Mikrobu bulup öldüren adam.

Saka

Eşğine çok iyi bakan adam.

Kenan Öner

Dönere buyurun diyen adam.

Recep Peker

Unutulamiyacak adam

Gazino bestekârı

Dizini döven adam.

Lâboratuvar Müdürü

Ekmekle sıçanı öldüren adam.

Fırıncı

Eşğin rızıkına mâni olan adam.

Geçim dünyası

LİSANIMIZDA BAŞ DÖNDÜRÜCÜ GELİŞMELER

Eskisi

Sefahat
Komünizm
Evlerime yıldönümü
Muhalefet nutku
Babaca nasihat

Yenisi

Boğulma
Kovulma
Yolunma
Avunma
Tınma

GÜL GİBİ

Kötü olmamak için insanlarla Otuz iki dişini nalbanta söktürüp

Aht etti yemek yememeye
Kırk gün su içip
Sadece gölden
Gölde boğuldu

GÜL GİBİ...

Orhon M. Arıburnu

Dişi arslan — Hayvanat bahçesinin kapanma saati geldi. Boşuna azamet satıp durma!

Cumartesi — Çarşamba

BİR SIFIR

Milli maç, milli dertlerimizi u-nutturdu.

Politika ile uğraşanlara tavsiye ederim, fazla sıkıştılar mı, hemen bir milli maç tertip etsinler.

Milli maç, ortaya yeni yeni müşahedelere vesile verdi. Meselâ bakınız, beden terbiyesi, İnönü stad-yomunda 15500 yer için 15500 bi-let bastırılmış, sattırılmış diye aley-hine söylemediğimiz, söylenilmi-yen ve söylenmesi icabeden şey kalmadı.

Bizde, zaten böyledir, faaliyet-lerinden tebrik edilmesi lâzımge-len kimselere gazez oluruz, sonra-da, ensemizde boza pişirenleri al-kışlarız.

İKİ SIFIR

Beden terbiyesi mevcut yerden fazla adette bilet bastırsaydı, a-damları bu sefer linç ederlerdi! Biletler kara borsaya düştü diye hırslımızı onlardan almağa kalkış-ıyoruz. İnsaf edelim, kara borsada bilet satanın ve kara borsadan bi-let alanın kabahati yok mu?

Kara borsayı satıcıdan ziyade alıcı yapar.

Bir gün İngiltere parlamento-sunda bir mebus. elinde bir portakal kürsüye çıkarak, hükümet re-isine :

— Bakınız, diyor, bu portakalı kara borsadan aldım, ne dersiniz?

Başbakan şu cevabı veriyor :

— Ne mi derim? Ben size soru-yorum. Bu portakalı almakla kara borsayı ne diye teşvik ettiniz?

ÜÇ SIFIR

Madem ki spora, bıhassa futbol maçlarına bu derece rağbet var, ne diye hususi teşebbüs sahipleri bir stadyom yapmazlar? Herşeyi hü-kümet mi yapacak?

Demokrasi, liberalizm diye hay-kırıp duruyoruz, hariçten tanesi 25 liraya "Hakiki Amerikan kra-vatları!!", idhal ediyoruz, üstünde çıplak kadın resmi olan su bardak-ları getiriyoruz, fakat talibi çok, kazancı bol böyle bir iş için ser-mayedar bulamıyoruz.

Diğer taraftan, beş lira, bir fut-bol maçı için, çok yüksek bir ücret olduğu halde, bir bilete, nasıl ve kimler on, yirmi, elli ve hattâ yüz lira verebiliyor? Demek, İstanbul-

da beş lira verebilen 15500 kişiden bir misli, iki misli daha insan var ki, böyle yüksek bir kara borsa yaratabiliyor!

Hâdisse, futbol hesabına sevinilecek, fakat içtimâî bakımdan düşündürecek mahiyettedir. Zira, böyle bir kara borsayı, ancak kolay para kazanabilenler besliyebilir. Kolay para kazanabilenlerin de kimler olabileceğini aynı kolaylıkla tasavvur mümkündür.

SIFIRA SIFIR...

Bayıldım, Ayıldım yokuşları asfalt oldukları için bir kazaya uğramadı, fakat halkın maç seyretmek heyecanına, Teknik Üniversite karşısında yeni yapılan park kurban gitti. Uzaktan da olsa, sadece görmek hırsıyla yanan binlerce insan, henüz yeşermiş çimenleri, çamları kökünden harap ettiler. Bundan mes'ul bileti olmadığı, bilet kalmadığı da malûm olduğu halde stadyom civarında bulunarak bir mucize bekleyen binlerce İstanbulludur. Kendi şehrine bu derece lâkayt olanların maç seyretmek iddiasını, ihtiyacını anlamak güçtür. Nerede kaldı ki zararları bundan ibaret kalmadı, bir Pazar günü, saatlerce seyrü sefare de mâni oldular.

VAKTIYLE...

Bu sözlerle kahkahayla güldüğümü gören bir dostum :

— Ne gülüyorsun, dedi, bu adamın spordan anlamaması pek de o kadar gayri tabii olmamak gerek. Vaktiyle Bursada bir vali varmış. Bir gün oraya Fenerbahçe takımını getirmişler. Bursa muhtelîti ile maç yaptırılmışlar. Vali, stadyomun ortasına gelip maçı seyretmek için kurulmuş. Fakat Fenerbahçe bariz faikiyet gösterip tek kale halinde oynamaya başlayınca can sıkılmış ve "Söyleyin şunlara, biraz da ortalarda oynasınlar da rahat rahat seyrederim.. diye haber göndermiş!

BİRAZ DA ŞATHİYAT

Spar işlerine bigâne bir idare âmiri, halkın İnönü stadyomuna tahcümünü bir ürlü anlıyamıyordu. Nerede kaldı ki, sabah, gazetelerde, Şeref stadında da maç yapılacağını okumuştü. Maiyyetine :

— Canım, diyordu, bir türlü anlıyamıyorum. Neden herkes bu stadyoma girmek istiyor. Birazı da Şeref stadyomuna gitseler ya!..

Fikret Adil

DEDİ—KODU

İsviçreye mektup

Geçen akşam Bedrinin aölyesinde bir şiir gecesi yaptık. Etrafta şairden ziyade şiir meraklısı vardı. Orhon Arıburnu ile Asaf Halet Çelebi çok sükse yaptılar.

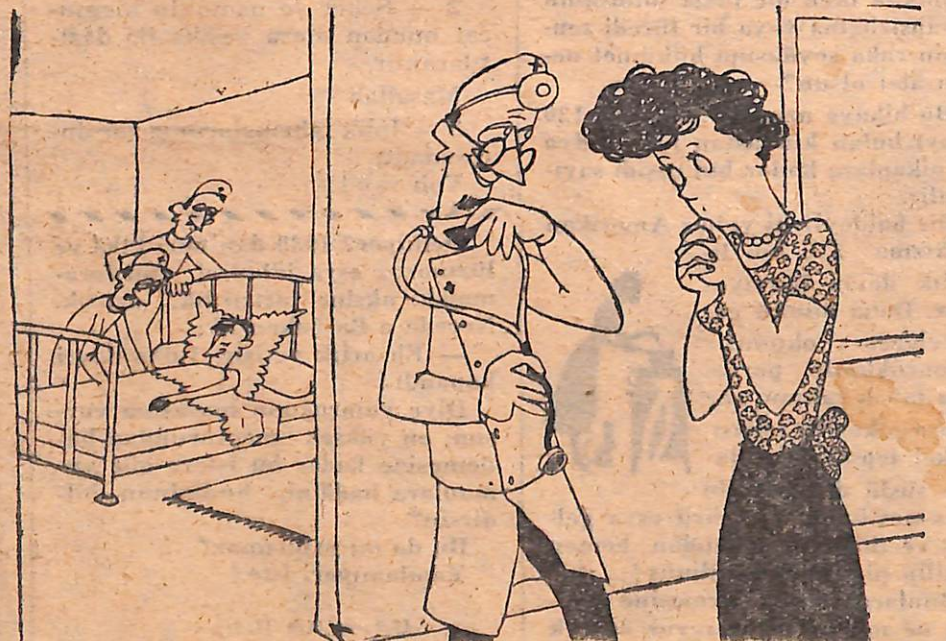
Ha bir de Dr. İhsan Şükrü çok alkışlandı. En çok göze ve kulağa çarpan kadın Sare "Teyze" idi. Gecenin en sık kadını, bir kah-verengi senfoni halinde Bayan Melek Celâl oldu. Fakat en güzel kadın — bence — Nurullah Berk'in karısı idi. Zaten garibdir amma Münevver Berk, gün geçtikçe güzelleşiyor, belki Boğazın havası, belki de anne olmanın sırrı, kimbilir?

Vâlâ Nureddin bir türlü yeni sairlere ısınmadı. O yine Nedimden okudu. Ne kadar konservatör değil mi?

Bütün gözler kanıda «Kirpi» yi bekledi. amma nafiye, söylendiğine göre bir Mısırlı Prenses gibi. saat 22 oldu mu. taş çatlasa yatı-yormus.

Lulu. Amerikalılarla gelmişti. onlardan biri Sinanı babasına benzetti, tabii Sinan derhal adamın annesini merak ederek hiç olmaz-

Ölüm haberini verirken

Doktor — Benim koyduğum teşhis de meslektaşlarımla uygun-dur. Siyah elbise size fevkalâde yaraşacaktır.

Yazan: Refik Halid KARAY

— Tefrika No. 8 —

Büyük yangınlarda, daha alev saçağa dokunmadan, kızıl bir ışık içinde, için için kızmaya başlamış büyük konaklar görürdüm, eşyası çoktan çıkarılmış, ahalisi çoktan kaçmış ve etrafı çoktan ateşle çevrilmiş olduğundan heybetine, debdebeseine rağmen insana ne kadar miskin bir tesir yapardı! Merkezi Umumi de bu çehreyi almıştı.

2

Anadoluda mukavemet yapılabileceğini hangi tarihte, nerede ve evvelâ kimden duydum?

Romanlarda, hikâyelerde bir «sendeleye sendeleye yürümek» tâbiri kullanılır, galiba işte ben «Zaman» matbaasına böyle bir yürüyüşle gidiyordum. Bu sokak, şu idarehane, içindekiler, her şey gözümüne muvakkat görünüyordu; «yarın, ne varsa büsbütün değişecek, altüst olacak!» diyordum; artık bu gördüklerimi bir daha görmeyeceğime samimiyetle, sadıllıkla kat'iyen kanıyordum.

«Zaman» o vakitlerde sakin, rahat, ağır başlı bir gazete idi. Nasıl geldiğimi sırasında anlatacağım a, İstanbulla menfadan avdetimde yevmi gazetelerden evvelâ «Vakit» de makalelerim intişar etmişti. Sonra daha fazla ücret verdiği için «Tasviri Efkâr» a geçmiştim. O aralık bir gün Köprü üzerinde Nureddin Beye rastgeldim, üstünde nefer elbisesi vardı; [Bu Nureddin Bey sonradan Polis Müdürü Umumi olan zattır] kendisini «İkdam» da İdare Müdürü iken, yâni, beş altı sene evvelinden tanıdım. «Zaman»ı ve müdürü olan genci methetti ve kârlı bir teklifte bulunmak üzere beni beklediğini söyledi. Gittim pek uyustuk, hemen bir roman mukavelenamesi teati ettik; makalelerimi avni gazeteve veriyordum. Bu ise Nureddin Bey tavassut etmişti; bir müddet sonra da diğer bir ise de bitmesadüf yine bu Nureddin Bevin delâleti, vesatiyeti girdim: Hürriyet ve İtilâf!

«Zaman» için, Maarif Nâzırlığından düşürülmüş olan Şükrü Beyin gazetesi derlerdi; fakat Şükrü Beye; muharrirliğim dolayısıyla aylarca süren ziyaretlerim esna-

sında matbaada yalnız iki kere rastgelmıştim. Birinci defasında birbirini şahsen ilk gören, fakat şöretiyle gıyaben pek iyi tanışan iki kişi gibi meraklı, uzun ve nezaketle belli etmemeğe çalışılan göz tetkikleriyle tanıştık. O, içinden belki de şöyle diyordu: «Tuhaf şey, bizi yazıları ile senelerce hırpalamış, cezaen senelerce sürgünde kalmış ve bir defa gelip yine kalemi sayesinde tâ aramıza sokulmuş olan hırçın, mürteci Refik Halid, şu solgun, zayıf, gösterişsiz mahlûk mu imiş?», Evet, ittihatçılarca ben mürteci, müstebit idim, gûya ailem devri sabıkta pek müreffeh, pek mes'ut imiş, meşrutiyet gelince o eski debdebeye tahassüsün muhalefete atılmışım, babamın, kardeşlerimin intikamını alıyor muşum... Yedi sene evvel (Tanın) bir baş makalesinde ve kendisi mebus ve müteneffiz, ben ise genç ve âciz olduğumdan hayli nezaketsiz bir tarzda bu teşhisi vazetmişti; sonra Süleyman Nazif aynı paçavra fikri (Hak) ın başında «Savlet - i - Mazi», gibi tumpuraklı bir serlavha ve kadîrilerin zilli ayinlerine benziyen şangırtılı bir üslûpla üzerime tekrar yamamıştı. Zavallı üstad Nazif... korkunç şekli, azgın kalemi ve zehirli süzlerine rağmen - hayati siyasiyesinin çocukça kararsızlığından ve gürültü içinde boş yere akıp gitmesinden dolayı olacak - bana daima bir rikkat hissi verir. Kalemimi kama ve tabanca meraklısı bir delikanlı gibi müdafaa veya hücum her vaziyette ve en lüzumsuz yerde azamî şiddet ve dehşetle çekip tehlikeli nümayişler yapmasını, sonra - yine tabii kabadayı zihniyetiyle - cakalı tarzda barışmasını seven bu mahir kalemlî, fakat sabî zekâlı, seriülinfial edebiyatçı da o gün akrabasından olan Şükrü Beyin yanında idi. Fevkalâde nazik, iltifatlı muamelesine rağmen Şükrü Beyin derununda, fırka gayretinin ve fırkacılık husumetinin, şamandıraya bağlı ameli manda bir gemiye ait paslı bir zincir gibi, aleyhimde için için halâ gıcırdamakta olduğunu ben duyuyordum. Zannederim ki o da hi muhatabının gönlünden geçeni, yani hafif bir gönül bulantısı fark ediyordu. Şükrü Beyin bir büyük hususiyeti vardı. Harbi Umumîde o kötü mebusan meclisinin düşür-

düğü yegâne nazırdı. Maarif ve Posta nazırlığından düşürülmüştü. Ama ne mes'ut bir sukut: Maroken koltuktan - havada mahirane bir takla atıp - elenmiş şeker deposuna rahatça, zararsız hattâ faydalı bir surette oturuyordu. Ama halâ tavrında bir nazır hali seziyordu. Zaman ne acaiptir!.. Altı ay sonra meğerse kendisine Posta koltuğunda halef olacaktı. Bu haleflik seleflik, postahane binasında değil, keşke ticaret-hanesinde vukubulsaydı! Ben Postadan alâkamı, bir sene devam eden bir salâhiyet bir vaz'iyetten sonra, borçlu olarak kesmiştim. Aramızda, müruru zamanla yalnız şöyle bir müşabehet hasıl olmuştu: Onu da, beni de kendi hükümetimiz eliyle makamımızdan atmıştı. Ne ise, işte Şükrü Beyi birinci defa orada görmüştüm. Bundan bir müddet sonra - bittabi hükümetin müsaadesiyle - (Vakit) şeker ihtikârı diye ticarete diğerlerinden elbette daha az muhtekir olan, zira işe yeni başlamış bulunan bu sabık nazırı - kendi gazetesi olan (Zaman) bile gürültüyü arttırmamak için pek sudan müdafaa ettiğinden - ulu orta ve sütun sütun, günlerce ve rahatça hırpaladı. (Akşam) patronları meyanına girmeden evvel «Alemeriken», muhabirlikte en hoş meziyet gösteren Ali Naci Bey bu hücumu idare ediyordu. Kabak yine Şükrü Beyin başına patlamıştı; ne nezarette, ne ticarete kimse bir başka muatap, mes'ul, mücrim bulamıyordu. Siyasî ve ticarî suiistimalâtın her tarafta kan gibi gövdeyi götürdüğü ve herkesi sürüklediği bu fezahat akınında, biçare Şükrü Beyden başkasının başı tarize hedef olmuyordu; Nezaret masasından tutup onu atıyorlar, ticaret kasasından onu çekiyorlardı. Bunun sebebi ne idi? Onu zaman anlattı: Bir çok hatalarına rağmen içlerinde en iyisi o imiş!

İttihat ve Terakki merkezi umumisinden gözgün haberiyle perişan bir halde biraz ötede, yeşil direkteki (Zaman) idarehanesine düştüğüm vakit karşımda, kanapeye yaslanmış ve loşluğa gömülmüş bir iri adam gördüm, o kadar mütehayyic idim ki zaten ömrümde bir defa konuştuğum ve matbaada hiç rast gelmemeye çalıştığım bu zatı, şeker meselesinden beri arası hükümetle şeker renk olan Şükrü Beyi birden tanıyamadım. Gazetenin müdürlüğünü ifa eden - DüyünüUmumiye müfettişlerinden Cevat Bey - pek nazik, pek sevimli bir gençti, zannederim ki komiser Sait Beyin akrabasından idi, memur olduğuna bakmıyarak hükümetin davetlerine resmen gazeteci sıfatıyla gitmek gibi hareketler gösterir, yani zevahiri kurtarmağa bile tenezzül etmez, buna rağmen mezuniyeti boyunca temdit edilirdi - bana vakavı duvuo duyduğum sordu.

— Evet, dedim, şimdi orada idim... Bu «Orada idim...», cümlesini, benden gizlenecek bir cihet olmadığı için kasten söyledim ve Şükrü Beyin heyecansızlığından heyecana geldim. Akibetin fena olduğunu, bize gayet ağır kavıtlar konulacağını, hercü merce, hakaret ve sefaletle uğravacağımızı acı acı anlattım. Maamafih karşımdakini rencide etmemek için mes'ullerin, muhtekirlerin tecziyesi cihetini hiç mevzuu bahis etmedim. Fakat o, müstakbel sahneleri hissediyordu. Benim «ne sartla olursa olsun derhal mütareke aktetmek.. teklifime karşı davanamadı; ille «Başka çare göremiyorum!»,

Dalgıç ve deniz kızı

— Elbiseyi çıkarıp çıplak olarak tekrar dalacaktım!

dememe büsbütün tutuldu.

— Çare vardır, dedi, Anadolu'ya çekilip mukavemet etmek!

Gözlerim dört açıldı, ah bu ittihatçılar...

Ne yaman, ne yılmaz, ne mace-raperest adamlardı! Almanyayı, Avusturyayı ve Bulgaristanı zirri zebreden ve bir taraftan da Anadolu dediği yerin ser haddine, Halebe yaklaşan İtilâf devletlerine şimdi, bu halde halâ mukavemet edebileceklerini zannediyorlardı.

— Ne ile, nasıl? diye sordum.

Şükrü Bey bir sırı ifşa edip etmemekte mütereddit gibi bir an yutkundu, sonra şunu söyledi:

— Hükümet bu ciheti düşünerek tedbirlerini evvelce almıştı... Dağ ve çete muharebesi için silâh cephane, teşkilât hepsi hazır; elli sene dayanırız!

Bilmem Şükrü Bey bunu hül-yasında icat ederek mi söylemişti? Yoksa hakikaten İttihat ve Terakki böyle hazırlık yapmış mıydı, yoksa da Çanakkale hengâmesinde yalnız bir fikir olarak mı ortaya atmıştı, bilmem, bildiğim birşey varsa o dahi bu mühim ifadeyi benim ilk defa, bin dokuz yüz on sekiz senesi Teşrinisaniinde zaptetmiş olduğumdur. Bin dokuz yüz on dokuz senesi Teşrinisaniinde ise Anadolu'da Yunan ve itilâf ordularına karşı Şükrü Beyin bahsettiği çete mukavemeti, Kuvvayı Milliye namıyla bilfiil teessüs etmişti!

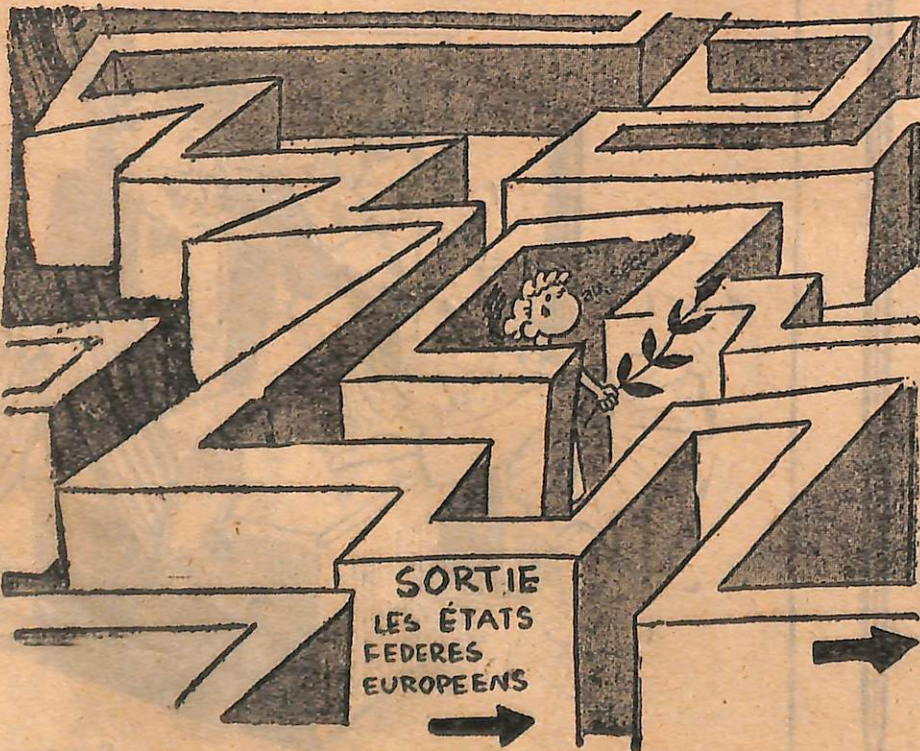
O günden ta Sakarya muvaffakiyetine kadar, aklımın almadığı bu mukavemet meğerse kabili icra imiş ve yapılacak yegâne iş de o imiş. Bunu anlayıp tatbik edebilenlere ne mutlu! Mademki bunu bir (harika) ve (mucize) addediyoruz, harika ve mucizeye kulağımızla işitip inandık, gözümüzle görüp iman ettik.. Ve işte kalb ile tasdik ve lisan ile de ikrar ediyoruz!

3

Sürgünden nasıl dönmüştüm?

Cemal Paşa ile firarından iki gün evvel, yani son defa Boyacıköyünde nasıl ve neler konuştuğumu yazmak lâzım... Fakat menfadan tarzı avdetim ile ilk mülakatım da kendi hayatımın, hem de bizdeki siyaset-i-dahiliyenin birer garip safhasına taallük ettiği için bu kısmı da anlatırmak fena olmayacak: «Brest Litovsk», müsalahanemasını imzaya giden sadrazam Talât Paşaya Dahiliye Nezaretinde Bahriye Nazırı bulunan Cemal Paşa vekâlet ediyordu. (Arkası Var)

(Labirend) içinde yolunu bulamıyan

Sulh Perisi — İmdad! İmdad!

«L'Europe» den

T. KORKMAZ

— İşte, uzun eteğin bu faydası var: Bacakların çarpıklığını göstermez.

HIZLI GELİŞME

Aleksandr Korda

Film çevirerek yaşayan adam.

Şarlo

Basından on nikâh geçen artist adam.

Uzun Ömer

Ayakları yorgandan dışarı çıkan adam.

Selim Sırrı

Rejimle ömür uzatan adam.

Umum Müdür

Löbonun içine giren adam

Mehmed

Bir aylık yoldan gelmiş sıtmalı adam.

Lefer

Gol yapıp bizi sevindiren adam.

Ertuğrul Muhsin

Belediyenin yıprattığı adam.

Vasfi Rıza

Emeği mukabili saçlarını kaybeden adam.

Hasan Saka

Ayağını yorganına göre uzatan adam.

Receb Peker

Rejimle ömür törpülen adam.

Memur

Löbonun vitrinine bakan mıyan adam.

Hastahane Sertabibi

«Yatak yok» diyen adam.

Milli Mac biletlerinin fiyatını koyan

Kulağı koparılacak adam.

İkiler

İki kişi tezgâh başında bir hayli ıktikten, hattâ lüzumundan fazla kağırdıktan sonra işi hiçten bir sebeple kavgaya dökerler. Birincisi içkinin verdiği cesaret ve böbürlenme ile ötekine der ki:

— İki kişi de olsanız beni korkutamazsınız, ben gene dediğimi derim! İkincisi de derhal cevap verir:

— Evet, beni yalnız buldun da yarındakine güvenip çalım satıyorsun, değil mi?

Bernard Shaw

Lem'i Bey

Penbelikle imtiyaz etmiş tenin
Sim ya kâfura benzer gerdenin
Ben ciyah pırlanta zannettim benin
Görmedim emsalini cana senin

Şarkısı Mahmud Celâlettin Paşasıdır. Beste de Lemi Beyindir. Mahmud Paşa; Lemi Beyde gördüğü istidadı kamçılamak için bu güfteyi ona vermiştir. Esasen kendisi mühim bestekârlarımızdandır. Bir hayli şarkısı elbette birbirinden güzeldir.

Üstad bestekâr Lemi Bey henüz çok genç iken mehtaplı bir gecede Sarıyerle Büyükdere arasında ve bir sandalda bazı arkadaşlarıyla beraber dolaşıyor şarkılar okuyordu. Paşanın kiracı olarak oturduğu yalının önünden geçiyorlar ve Paşayı mühürdarı Nazım Beye bir şarkı meşketmekle meşgul buluyorlar. Nazım Bey Paşayı sıkıyor, şarkıyı geçemiyor. Sandaldakiler bu meşgaleyi seyrediyorlar. Derken Lemi Bey yüksek sesle bu şarkıyı harikulâde bir tavır ile okuyor.

Gecelik entarili Mahmud Paşayı hayretler içinde yalının balkonundan sarkmış olarak görüyorlar. Hemen sandalı yollandırıyorlar. Mümkün mü kaçmak? Paşa işaretler ediyor; adamlar koşturuyor; sandalı çevirtiyor. İçindekileri yanına davet ediyor; Lemi Bey şarkıyı bir de yanında okurken Mahmud Paşa hayretten hayrete düşerek kalkıp Lemi Beyin alnından öpüyor ve bu dakikadan itibaren ona musikide bir paye veriyor ve artık onu o âlemde himaye ve teşvik edip duruyor. İşte:

Penbelikle imtiyaz etmiş tenin

Şarkısı mehtaplı bir gecede ve böyle doğmuştur.

“Tedaî,”

Üstad bestekâr Lemi Bey sağ olsaydı; gazetelerimizin penbeleşmelerinden doğan (!) şu şarkıyı bilmem ki hangi makamdan besteleyecekti.

Bir beyazlık arzederken dünkü gün
Penbelikle imtiyaz ettin bugün

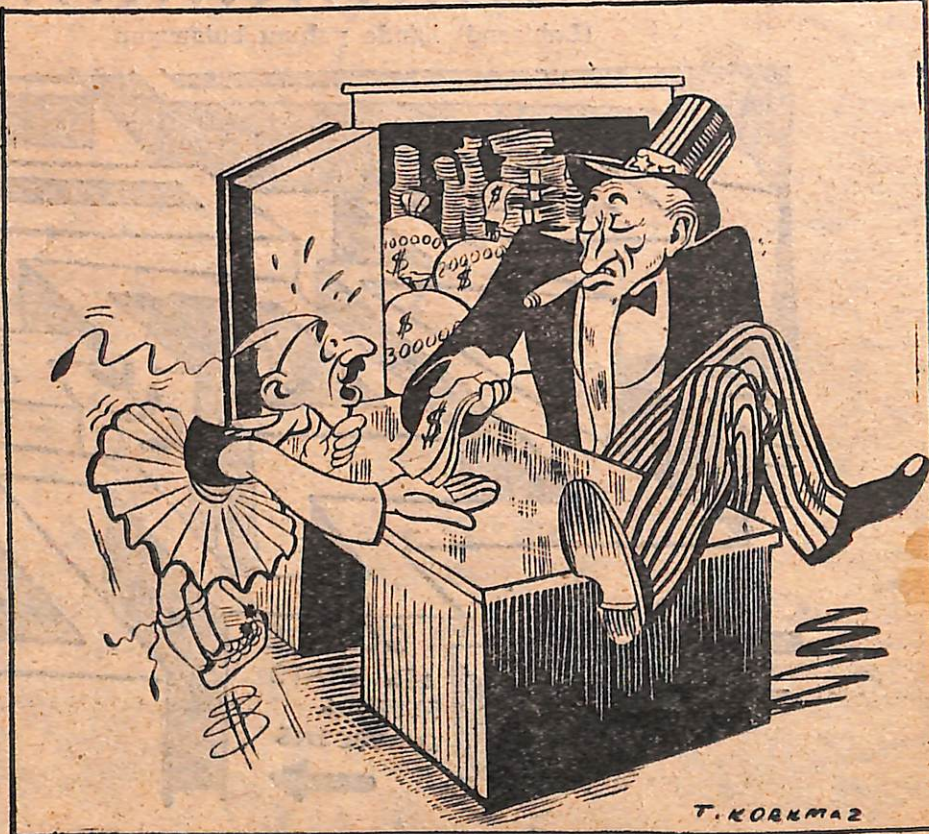
Hatırmıdan geçmiyor bir böyle gün
“Penbe-i minaya döndü büsbütün!”

Bu son mısra kâğıda mürekkebi büsbütün yayılan gazetelerimiz ağzındandır.

Semih Mümtaz S.

(İktibas hakkı mahfuzdur.)

Amerika yardım ettiği devletlerden paralarının kıymetini düşürmelerini istiyor.. (Gazeteler)

T. KORKMAZ

Amerika — Paranın kıymetini bir milyar defa düşürdüğün takdirde 3,5 dolar borcum kalır; al parayı!

Gel bakalım seni, gidi beni bilmez!

Hiç bir hürriyet ve bu arada matbuat hürriyeti sadece kanun ile temin edilemez. Yani bugün dünyanın en hür matbuat kanunu nu da kabul etsek, eğer bir gün meselâ bir idare bizi bir heyet huzuruna çıkarıp:

«— Gel bakalım seni gidi beni bilmez! Ne idi o, dört, beş sene evvel yazdıkların? Atıp tuttukların? Sen değil miydin (Mal Beyannamesi Kanunu) niçin tatbik olunmadı diyerek millet arasına nifak sokan? Lüks eşya kullanıyorlar bahanesiyle sınıf farkı yaratarak ahaliyi birbirine düşman eden ve rejimi halk gözünden düşüren? Ver hesabını şimdi!»

Tarzında bir sual soracak ve bir itabda bulunacaksa, öyle bir ihtimal mevcudsa matbuat hürriyeti ne güvenmek delilik sayılmaz mı?

«— Aman efendim, bahis buyduğunuz devirde matbuat hür, Matbuat kanunu da böyle tenkitleri yapmağa müsaide idi. Ben onları tam beş sene, yedi ay, on üç gün önce yazmıştım. Kimse sesini çıkarmamış, hakkımda hiçbir muamele yürütülmemişti!»

Desem de dinletemezsem ne yaparım? Karşılık:

«— Sus! Biz senin ne mal olduğunu biliriz. Cık dışarı!»

Diye azarlansam ve bu son çıkışım olsa ne buyurursunuz?

İşte bunun içindir ki her cins hürriyeti temin eden kanun gibi Matbuat kanunu da sadece kanun maddelerine dayanmamalı, köklü bir zihniyetin, sağlam bir kanaat-

Allah Kraliçeyi korusun!

Meşhur İngiliz hekimi Simpson, Üniversitedeki dersine başlamadan evvel talebeye, kraliçe Viktorya'nın kendisini hususî doktoru tayin ettiğini ve bu şerefe mazhariyetten dolayı mütehassis olduğunu söyler.

Talebe hep bir ağızdan: «Allah Kraliçeyi korusun!», resmî marşını okumağa başlar.

in ve birleşmiş bir imanın mâne-
vi bünyesi üzerine kurulmuş ol-
madır.

Yâni bir kanunun istikbaline
üvenmeliyiz; geçici mahiyet ta-
madığına emin olmalıyız; bugü-
nün hürriyetini bazı hâdiselerin
nayet mahiyetine sokmayacağına
anmalıyız.

Bu itibarla bir kanunun ve bu
eyanda Matbuat kanununun en
enîş mânada hür olmasından zi-
de sâbit ve müstakar bir mahi-
yet taşımasını terveh etmek lâzım
dır.

Her şeyden önce Anayasanın
zı ve fikir hürriyetini temin e-
n maddeleri hilâfına hiçbir ha-
kette bulunulmayacağı hususun-
a iman ve kanaat getirmemiz
rttır.

Yoksa günün kanunlarına gü-
nerek bir miting esnasında öl-
süzce konuşmamıza ve bir ga-
tede az çok sertçe yazdığımız
im konulması, onlardan dolayı
fırsatta hesap sorulması gibi
ihtimal mevcutsa neye yarar
bir içtimaat kanunu?

Ne kıymeti var hür bir Matbuat
nununun?

Hürriyet verilir mi, alınır mı?
İmmem. Fakat fırsat düşürülün
hürriyetten hesap sorulması
imali zihinden çıkmadıkça tam
rivete kavuşulmuş olamaz.

Kimsenin ne sebep ve bahane
olursa olsun bir gün birine:

— Ne idi o, beş sene evvel ye-
in herzeler?

Diyemiyeceğine güvendiğimiz
mutlak hürriyet kurulmuş de-
ktir.

KIRPI

Bir dokun...

Et Limited Şirketi

Büyük şehirlerin et işini düzene
koymak üzere bir "Et Limited Şir-
eti", kuruluyormuş. Ticaret Ba-
nâlığının bir komisyonu tarafın-
an nizamname hazırlanmış. Şir-
etin dört milyon lirayı aşan ser-
mayesinin üç milyondan fazlasını
Ticaret Ofisi koyacakmış; İstan-
bul, İzmir, Ankara belediyeleri ve
doğu Et Nakliye Şirketi de birer
iştirak para ile iştirak edecekler-
miş.

Haydi hayırlısı! Bir kapı daha
açılıyor. Kapı da değil, yağlı kuy-
uk. Tabii daha şimdiden sarılan
rılana! Dört milyonluk müesse-
bu. İşin içine hükümet eli de
arıyor.

Şirketin sermayesine ve yap-
ağı işin ehemmiyetine uygun teş-
lât lâzım. İdare meclisi başkanı,
ardımcısı, ikinci başkanı, üyeler
yeti, umum müdür, muavinler,
işavirler, müfettişler, şube mü-
rleri, kalem şefleri, depo âmiri-
ri, saymanlar, uzmanlar, eleman-
r, toramanlar ve bu bir sürü â-
rin etrafında pervaneler gibi
nerek yüksek emirlerini yerine
tirmeğe yetecek nıkarda me-
urlar, odacılar, kapıcılar... Şim-
den kartvizitler, mektuplar me-
dokuyor, telefon çingırakları
rmadan çalıyor, kapıların eşik-
i aşındırılıyor.

— Bizim kayınpeder on sene ev-
yaş haddini doldurduğu için
ekliye ayrılmıştı. Ondan sonra
kuz sene de (...) de idare mec-
azalığı yaptı ve geçirdiği u-
aca bir hastalık yüzünden istifa
a. Şimdi boş oturuyor, işsizlik-
fena halde sıkılıyor. Şirketi-
de kendisine münasip, şahsı ile

mütenasip bir vazife verirsenez
memnun olurum.

— Efendim bizim baldız çok ze-
ki, akıllı bir kızdır. Dünyanın hali
malûm. Dört nüfuslu aile benim
elime bakıyor. Hayırlı bir kısmeti
çıkıp da başımızdan ayrılıncaaya
kadar kızcağıza şirketinizde...

— Daktilo bilir mi?

— Öğrenir, efendim, sayenizde
onu da öğrenir. Bilenler anaları-
nın karnında öğrenmediler ya.

Sermayesi dört milyonu aşan
şirketin azametiyile mütenasip bir
binaya ve mefruşata da ihtiyacı
var tabii. Bir zamanlar falan mü-
essesesi için yaptırılan bina zaten
o müessesenin işine yaramıyor. O-
rası boşaltılsın, esaslı tadilat ya-
pılsın. Müteahhitlere ihaleler, ko-
misyon ücretleri ve masraf rak-
amlarının önüne dizilen sıfırlar...

Döşemek de mühim mesele.
Merdivenlere keçeler, âmir odala-
rına, toplantı salonlarına halılar,
pencerelere ağır perdeler, duvar-
lara tablolar, tavanlara muazzam
abajurlar, köşelere maroken kol-
tuklar, kanapeler. Masaların, yazı-
hanelerin envai... Kontrplaklısı,
ceviz kaplamalı, oymalı, nakış-
lısı, yeşil çuhalı, kristallisi, büro
Amerikenî ve üzerlerinde çift
çift telefonlar, yazı takımları, is-
tilolar, biblolar...

Et Limited Şirketi faaliyette.
Müfettişler teftiş seyahatinde, mü-
tehassıslar tedkik gezisinde. Har-
cirahtarlar, yevmiyeler tıkır tıkır iş-
liyor, onlar vızır vızır dolaşıyor.
Umum Müdür Bey durur mu
ya? Amerikada canlı hayvan nak-
liyatı, Avustralyada kasaplık
hayvan üretimi etrafında esaslı
tedkikler yapmak lâzım. Haydi ba-
kalım, on sekiz kişilik bir heyet,
Yeşilköyde şatafatlı bir uğurlama
merasimi, atla tayyareye, hooop
Amerika!

İki sene sonra gazetelerde şöyle
bir havadis:

"İncelemeler yapmak üzere A-
merika ve Avustralyaya giden Et
Limited Şirketi tedkik heyeti aza-
sından bir kısmı vazifelerine de-
vam etmek üzere bir müddet daha
oralarda kalacaklardır. Umum
Müdür ile maiyetinde dört üye,
hattı üstüva ormanlarında vah-
şî hayvanların yaşayış ve ço-
ğalışları üzerinde tedkikler yap-
mak için Amerikadan Afrikaya
geçmişlerdir. Heyet oradan da
Hindistana gidecek, incelemeler
birkaç sene sürecektir. Bu ince-
melerin hedefi, memleketimizin
doğu bölgelerinde hattu üstüva ik-
limine benzer iklimler meydana
getirip süratle ormanlar yetiştir-
mek ve bu ormanlarda eti yenir
vahşî hayvan sürülerini üretmek ü-
zere mufassal bir rapor hazırla-
maktır.

Umum Müdür seyahatten dön-
dükten sonra Amerika ve Avus-
tralyaya birer heyet daha gönde-
rilmek üzere şimdiden hazırlıkla-
ra başlanmıştır.

Umum Müdürün raporu tedkik
edildikten sonra da ormanlarda
hayvan yakalayıp döl almak üzere
yeniden teşkil edilen iki av heyet-
inin Afrikaya ve Hindistana gön-
derilmeleri Bakanlığımızca karar-
laştırılmıştır..

Şirketin İdare Meclisi sık sık
toplaniyor, mühim kararlar alıyor.
"Maliyet yükseliyor, şirket za-
rar ediyor. Açığı kapamak için et
fiyatlarına zam yapmak mecburi-
yeti hasıl olmuştur. Bu zammın,
müstehlik halkı sıkıntıya düşür-
memesi için gereken tedbirler al-
ınmıştır.."

Derken efendim, etin kilosu on
lirayı aştığı sırada bir de bakıyo-
ruz ki, biz koyun eti beklerken ko-
yun paralarını deve yapmışlar!

Canları sağ olsun. Hamudu ile
beraber yutmak için deve de lâ-
zım tabii!

Cemal Refik

Spor uğuruna

— Bula bula bunu mu buldun?

— Ne yapayım? Türk - Avusturya Millî maçı için elinde iki bilet vardı!

Avusturya - Türkiye

Millî futbol maçından evvel sahneler

Saat sabahın dokuzu. Tribünler tamamiyle dolu.

Yakıcı bir güneş ortalığı kavurmakta.

Maçın başlamasına 8.5 saat daha var. Güneşin altında bu 8.5 saat na-
sıl geçti diyeceksiniz?...

Halk bir müddet Aydede'yi okudu. Başa yalnız Aydede'den külâh ya-
pılmıyor. Sahada ne bir muzika, ne de pistin kenarına konmuş kül ren-
gi kocaman iki operlörde ses.

Genç bir adam göründü. Oparlörü muayene etti: Bir alkış.

Genç adam gerisin geriye tribünlerin altına gitti: (Yine bir alkış)

Genç adam elinde teller göründü: (Bir alkış daha.)

Oparlörü yaptı. Oparlörden ilk cızırtı, yalnız cızırtı. (Yine alkış)

Neden sonra oparlörden anlaşılır bir ses:

— Alo.. Alo.. Stad dahilinde çikolata 20 kuruştan, Gazoz 15 kuruş-
tan satılacaktır. Fazla para vermeyin!

Halktan yükselen ses — Teşekkür ederiz, bunu bilmiyorduk. (Alkış).

Boş sahanın ortasına 3 tane karga kondu. (Alkış)

Havadan bir tayyare geçti. (Alkış)

Oparlörde ilk plâk sesi: "Sevil açıl çiçekler!.. (Sürekli alkış)

Şarkı bitti yine ses: Stad dahilinde çikolata 20 kuruştan, gazoz 15 ku-
ruştan satılacaktır. (Alkış)

Oparlörde bir plâk sesi: Yine "Sevil açıl çiçekler!.. (Alkış)

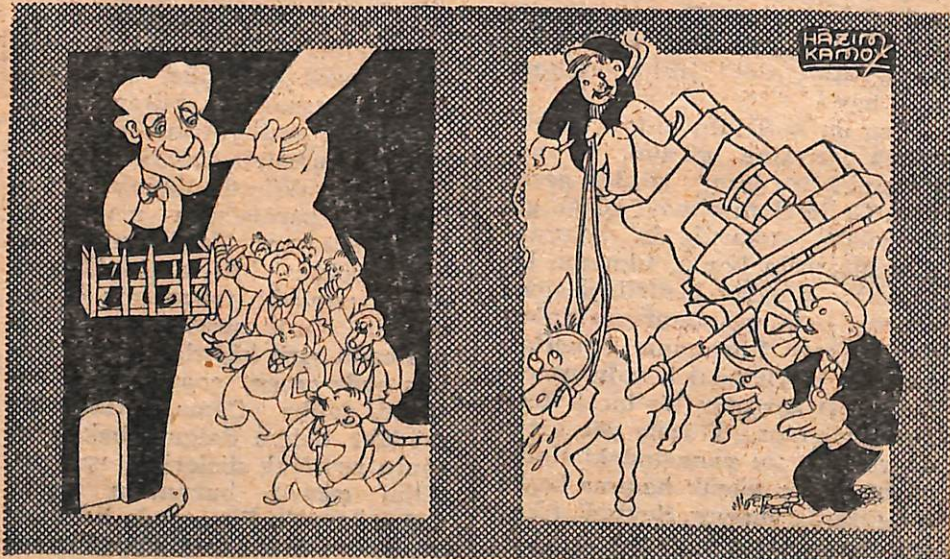
Velhasıl - Çikolata, gazoz fiatı; arkasından "Sevil açıl çiçekler!.. şar-
kısı... Tam 6 saat devam etti. Ve biz altı saat bunları alkışladık.

Bu alkışa derler: Sıkıntı alkışı!

B. Önsel

Hükümet iktisat mütehassısla-
rının raporlarını tatbik etmiyor
(Gazeteler)

Arabacılar Cemiyetinde yolsuz-
luk tahkikatı yapıyor (Gazete-
ler)

Mütehassıslar — Raporlarımı-
zı neden hasırlı ediyorunuz?

Hasan Saka — Ayol ne lüzü-
sunuz? Ben o raporları tatbik et-
mek için değil, boş durmayışma-
yı diye hazırlattım!

Cemiyetinizde yolsuzluk tah-
kikatı yapıyor.

Arabacı — Aman Bayım, ona
ne hacet bir gün benimle beraber
gelsinler de yolsuzluğun ne de-
mek olduğunu anlatsınlar!

Yük taşımada

Silâh taşımada

Sağmada

Nikâh Daireselerinde

Duvağını sürüyerek gelin olmuyor ya!

Kapının önüne dört otomobil sıralandı. Öndekinin şoför camının etrafı gelin telleriyle, yapma çiçeklerle süslü. Şoför inip kapıyı açtı. Orta boylu, tıknazca bir genç kadın basamaktan kaldırma zıplarken siyah mantosunun altından sarkan beyaz tuvaletinin upuzun eteği kapının kenarına sıkıştı. İçeriden eğilip başını uzatan erkek itina ile eteği kurtarmağa çalışırken şoför yerinin sağındaki kapıdan boz mantolu, kısacık boylu, şişman bir hanım çıktı, kınalı saç demetlerini lâciver baş örtüsünün kenarından içeriye iterek paytak adımlarla koşup geldi. El birliğiyle tuvaletinin eteğini kapının aralığından kurtardılar. Bu esnada öbür otomobillerin de kapıları açıldı. Otomobil değil, tiren boşalıyor sanki. Türü kıyafetlerde, genç, orta yaşlı, kemalini bulmuş hanımlar; başları iri keleş kurdeleli, etekleri kısacık tafta entarili küçük kızlar; elleri simitli, düdüklü oğlan çocukları ve ikisi kır saçlı, ikisi delikanlılık çağında dört bay...

Ben de kafilenin ardına takılıp nikâh dairesine girdim, salonda hepsini birer birer gözden geçirdim. Gelin Hanım mavi gözlü, güler yüzlü, yukarıda da bahsettiğim gibi orta boylu, tıknazca bir tazecik. Buğday benizli, değirmi çehreli, hani şu, tatarımsı tiplerden. Yassı burnunun kanatları yayvan. Koyu kırmızı boyalı ince dudakları karşıdan bir bıçak kesimini andırıyor. Güzele göz ağrısı da yaradır. Sol yanağındaki Halep çibani izi de küçük hanıma başka bir güzellik veriyor. Sevimli, fıkırdak, cana yakın birsev

Gelin Hanım nikâha gelirken düğün tuvaletini giymiş, berberde yeni maşalanan saçları henüz kuramamış. Kapalı çarşıdan kiralanmış sahte elmaslı, altın kaplamalı sık tacı da evde hazır elbet. O-

nu da akşam düğünde giyecek İnşallah.

Damadımızı da takdim edeyim: Soluk benizli, ince, uzun boylu, dal gibi bir delikanlı. Kalın telli siyah saçları briyantınla taranmış, ensesi ustura ile perdelanmış, si-nek kaydı traştan sonra pudralanan çökük avurtlu yüzünün ötesinde berisinde şap kalemiyle dondurulmuş bulanık kan lecekikleri sırtıyor. Yakaları parlamış, kolları pantolon gibi ütülü ceketinin altından beyaz gömlek yakası, kırmızı boyunbağı, Arap dilini çıkarmış gibi duruyor. Elinden geldiği kadar resmi giyinmiş delikanlı. Cizgili siyah pantolonunun paçaları kıvrık, ayaklarında beyaz cıraplar, leylek bacağı renginde iskarpinler

Bekleme salonunda kadınlarla erkekler ayrı ayrı gruplar teşkil ettiler, sohbet daldılar. Gelin Hanım evvelâ kadınlar grubuna karıştı. Fakat çok geçmeden erkekler tarafına yürüdü, damadın yanına dikildi. Halinde, hareketlerinde sabırsızlıktan mütevellit bir iç sıkıntısı seziliyordu. Erkeklerle kadınlar arasında mekik dokuyor. Bu gidiş gelişlerde tuvaletinin eteğini iki parmağının ucuyla tutup kaldırıyor. Hani, nerede ise beline sokacak! Bir aralık iki grup arasında pencerenin önüne dikildi. Kırık cumbalı penceresinin camı şerit kâğıtlarla kafeslenmiş evde geçen çocukluğunu hatırladı galiba. Cama yaklaşıp bir müddet dalgın dalgın baktıktan sonra sırtarak dışlarını ıslattı, dilini çıkarıp burnunun ucuna doğru kıvrıldı. Bu esnada kadınlar grubunun arasından kısık bir ses duyuldu:

— Kızım!..

Gelin Hanım ürpererek döndü, telaşla kadınlara doğru yürüdü, fakat o sert ihtar üzerine yaklaşmağa cesaret edemedi. İskarpinin

topuğu üzerinde seri bir dönüşle damat tarafına yöneldi. Bu hareketler sevinç alâmeti olsa gerek, Neme lâzım, yakışıyor da gelince!

Nikâh odasına davet edildiler. Herkes gelin hanımla damat beyi takip etti. Bekleme salonunda babayani kıyafetli bir hanım teyze ile çocuklar kaldılar. Merak bu ya, ben de salonda kalmayı tercih ettim. Hanım teyze çantasını açtı, sigara paketini çıkardı. Bunu görünce ben daha atik davranıp kendi tabakamı açtım, ikram ettim. Yadırgamadı, gülümsüyerek sigarayı aldı, nezeleli bir sesle teşekkür etti. Karşılıklı sigaralarını tütürerek sohbe daldık. Lâfi ben açtım:

— Maşallah, Gelin Hanım fazla sıkılgan değil.

Hanım teyze kudretten sürmeli gözlerini süzerek eliyle havada bir daire çizdi.

— Nesine sıkılacak, a evlâdım? Benim gençliğim gibi yedi kat peçenin altında büyüüp de duvağını sürüyerek gelin olmuyor ya. Birbirlerini balozda tanımışlar, çok geçmeden işi pişirmişler.

— Balozda mı tanışmışlar?

— Öyle ya. Baloz mudur, moloz mudur, iyice dilim dönmüyor ki. Karılı erkekli toplanıp da sabahlara kadar işret ederek dans oynuyorlar ya, işte orada buluşmuşlar. Kız eskiden böyle değildi ama babası ölüp de başından baskı kalkınca kabak çiçeği gibi açılıverdi. sözüm ona, zenginler gibi yaşıyacakmış. Fabrikada çalışıyor, aldığını kendi havasına harcıyor. Oğlan da onun ayarında birşey zahir!

Eliyle işaret etti, biraz daha yaklaşıp eğildim. Şahadet parmağının ucunu tükürükleyip duvara bir çizgi çektikten sonra boğuk sesle ilâve etti:

— Nah, duvara yazıyorum. Altı aya varmadan boşanmazsa tükür yüzüme. Zamane kıza, ne olacak?

Hanım teyze ördek gibi boynunu uzatarak geçirirken ben savuştum.

Ce. Re.

KISA HİKÂYE

GÜZELLİK İLAÇLARI

Bayan Ayla, vaktiyle çok güzel bir kadındı. Fakat yaşı biraz ilerleyince kendisini çirkinleşmek, tafa-vetini kaybetmek korkusu aldı, aklı hep bundaydı. Bir gün pahalı mecmualardan birinde şatafatlı kelimelerle yazılmış bir ilâna tesadüf etti: Güzellik ilâçları.

Bunlardan bir tanesi buruşuklukları gideriyordu. Gece yatar-ken süreceksiniz, ertesi günü... Hayret! Ne çizgi, ne buruşuk, âdeta altı aylık bir çocuk teni. Diğer ilâçlardan birisi de kirpikleri uzatmak, öbürü, fazla kılları düştürmek, bir başkası da göğsü sertleştirmek içindi.

Bayan Ayla, tereddüt etmedi, gidip bunları gizlice aldı, üstünde ki etiketleri belli olmasın diye kazıdı ve dolabın bir köşesine sakladı. Maksudı, kocasının teftişe çıktığı ve eve gelmeyeceği bir gece bu ilâçları kullanmaktı.)

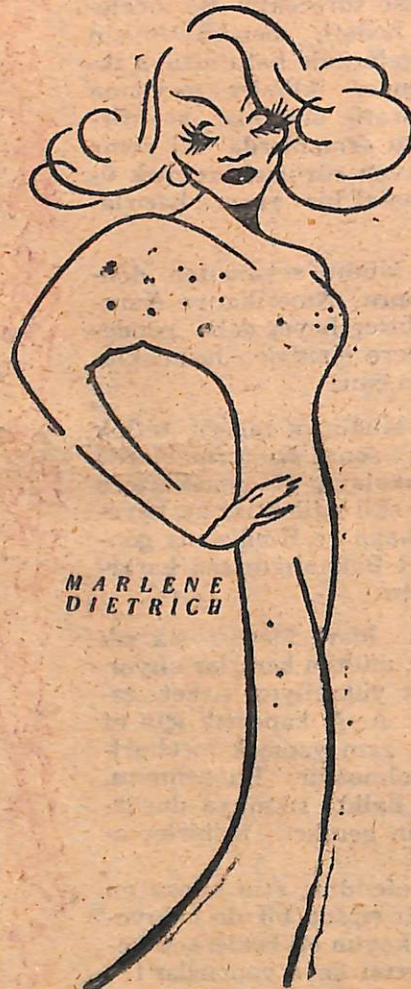
Beklediği gece geldi. Bayan Ayla erkenden hizmetçiyi savdı, şişeleri önüne dizdi. İşte birinci şişe! Üst dudağına bunu sürdü. İkinci şişenin içindekini yüzünün her yerine yaydı. Kirpiklerinin kenarına da üçüncü şişedeki kremi gezdirdi. Dördüncü şişedeki yağı memelerinin etrafına içirdi ve maskevi yüzüne kapatıp yattı.

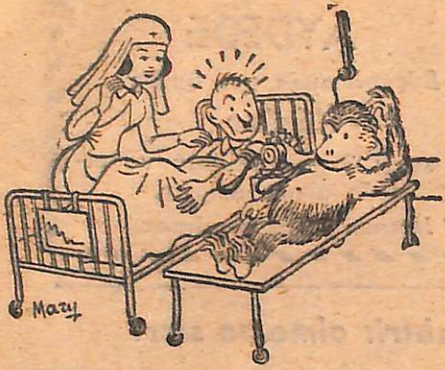
Biraz sonra şiddetli kaşıntılar duyuyor, seviniyordu: Galiba ilâçlar tesir etmeğe başlamıştı.

Fakat ertesi sabah aynayı karşısına alıp lâstik maskeyi kaldırıncaya bir acı feryat kopardı: Çehresi kıpkırmızı, çiy et manzarası almış, kirpikleri dökülmüş, yalnız bıyık yeri olduğu gibi kalmıştı. Bu, neden böyle olmuştu?

Zira, kocası okursa anlamasın diye, şişelerden etiketleri çıkardığı için yanlışmış, kıl döken kremi kirpiklerine, göğsünü sertleştirip pembeleştirerek olan yağı yüzüne, yüzününü dudağına sürmüştü. Acaba göğsü ne halde idi?

Etraflarında çalı süpürgesi gibi sert bir tutam kıl çıkmış, kirpik ilâcı burada sayanı hayret bir tesir göstermişti!

— Merak etmeyiniz Bayım, kan-larınızın grubu eşittir !

Ankara mektubu

İKİ KONUŞMA

Bizim Ankara meyhane baki-mından biraz fakircedir. İstanbu-lun o canım, çeşit çeşit meyhane-leri neredese? Sonra müdavimle-rindeki çekicilik, tatlı dil, nükte-danlık.. Burada bunları hasretle anmamak elde değil. Neden diye-ceksiniz? Ankara yabancı bir memleket mi? Buradaki insan da bir, oradaki insan da bir. Öyle değil efendim; bu işin de bir kültürü, bir terbiyesi var. İstanbul tarzı meyhane Ankaraya gireli daha ne oldu? Meselâ tiyatro binası olma-yınca tiyatro san'atı da gelişemez diyorlar değil mi? İşte onun gibi birşey.

Ama yavaş yavaş bura meyha-nelerinin de havası belirmeğe baş-lıyor.

HOŞ GELDİ

Resam Arif Kaptan Paristen dönmüş. Daha Ankaraya gelmedi. Ama her halde yakındır. Bir yıl önce gittiklerine göre oğlu Hasan Kaptan şimdi altı yaşını bitirmiş olacak. Çok akıllı çocuktur, kırk bir kere maşallah. Bir gün bura-da babasıyla sinemaya gitmiş. Filmde Merl Oberon oynuyor. Ha-san bu artisti daha önce Şopen fil-minde de görmüş. Bu sefer kadın başka bir erkekle sarılıp öpüşme-ğe başlayınca Hasan Kaptan baba-sını dürtmüş :

— Amma rezalet... Bu kadın Şopen'in karısı değil mi idi?

HİRSİZ

Geçenlerde, güpe gündüz, Ulus meydanında bir hırsız yakaland. Baktım, yanımdan biri koşarak gi-diyor. Arkasından başka biri :

— Tutun.. Hırsız.. Kaçıyor.

O sırada da iri yarı bir polis peyda oluverdi. Hırsızın arkasın-dan seğırtti. Biraz sonra da soka-ğın içinde yakaladı. Ensesinden tutmuş götürüyor. Tam önümden geçerlerken hırsız, polise ne dese beğenirsiniz?

— Ensem-den tutma, sinirleni-rim, demez mi?

"YANLIŞLIK NERESİNDE.."

Aydedenin beşinci sayısında, çerçeve içindeki "Yanlışlık nere-sinde.. yazısını okuyan bir arka-daş :

— Buldum, dedi.

— Nerede? diye sordum.

— Işığını yazılacak yerde ışığı çıkmış.. Yani mürettip hatası var.

YENİ ŞİİR

Melih Cevdet yaşlı ve sayın bir zata yeni şiirin ne olduğunu anlat-mak zorunda kalmış. Ne desin?

— Şimdiye kadar, diye söze baş-lamış, şiir vezinden, kafiye-den, teşbihten, istiare-den, tasvirden i-baret sanılıyordu. Yeni şairler bunları birer birer attılar.

Şiiri zaten ciddiye almayan, da-ha çok ilim ve fen tarafı o yaşlı zat da sevinmiş :

— Şimdi anladım, demiş, çok güzel.. Çok iyi. Yani siz böyle böy-le şiiri ortadan kaldıracaksınız de-ğil mi? Zater

MANİLER

Karanfilim ek beni
Bir saksıya dik beni
Eğer konca açarsam
Al göğsüne tak beni

★

Kar yağar Kiriş gibi
Eridim gümüş gibi
Ben yarı arzularım
Turfanda yemiş gibi

★

Dağlar dağladı beni
Gören ağladı beni -
Demir zincir kâr etmez
Zülfün bağladı beni

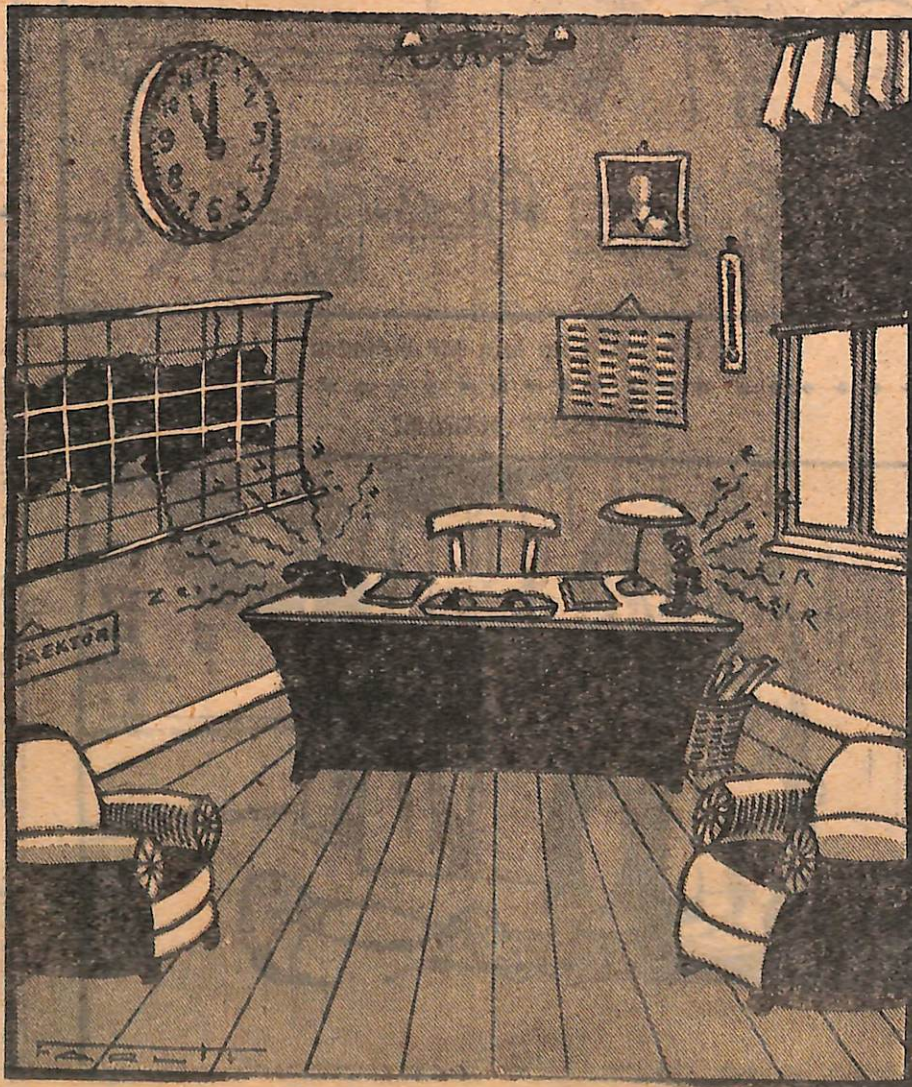

— Karımın bir buluşu... Beni evde alıkoymak için tutmuş !

Öz Türkçeden örnekler

Divanı muhasebat :	Sayıştay
Randevu :	Buluştay
Aşk :	Uyuştay
Kolonya :	Kokuştay
Elektrik idaresi :	Karartay
Büyük muharrir :	Atay
Döviz :	Kaçay
Tetkik Heyet Reisi:	Uçay
Halk :	Sızlay

(Çanlar Kimin İçin Çalıyor!)

Telefonlar Kimin İçin Çalıyor?

Sinemayı yatak odası sanmış

Madrid'den bir Fransız gazete-sine yazılıyor :

Dün gece bura sinemalarından birinde acayip bir hâdise olmuş-tur. Film devam ederken seyirci-lerden birinin yerinden kalkarak evvelâ ceketini, sonra sırasıyla pantolon, gömlek vesairesini çı-karmağa başladığı sezilmiş ve ni-hayet bu adamın sırtında yalnız iç gömleğiyle, yarı beline kadar çıplak, müşteriler arasından geçip kapıya doğru yürüdüğü görülmüş-tür.

İşin farkına varılınca elektrik-ler yaktırılmıştır. Pek mahcup va-ziyette kalan adamcağız şu izahatı vermiştir :

— Filmi seyrederken uyuya kalmışım. Rüyamda kendimi e-vimde ve yatak odamda görüyordum, uyumak üzere soyunuyordum. Meğerse sinemada imişim. Affedersiniz.

Hassas kadın

— Bu kadın şarkı okurken aca-ba neden gözlerini kapıyor?

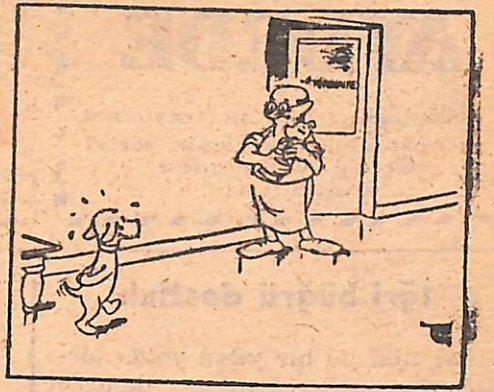
— Hassas mahlûk da ondan.. Başkalarına verdiği azabı görme-ğe dayanamıyor !

Şöhret borcu

Harp esnasında İngiltere Baş-Bakanı Churchill bir askeri fab-rikayı geziyordu. İşçiler kendisi-ni şiddetle alkışlarken içlerinden biri «püronuz nerede?» diye ses-lendi. O gün, Başbakan henüz meşhur yaprak sigarasını yak-mamıştı. Churchill, cebinden bir püro çıkarıp ağzına alırken, ya-nında bulunan şata :

— İnsan, dedi, meşhur olunca karikatürlerine benzemek mec-buriyetindedir !

KÖPEK HASTAHANESİNDE

Veteriner — Tebrik ederim bir oğlunuz oldu !

AĞABABA ANIATİYOR

Kuru kafa masalı

Adamın biri kırdı gezerken, bir kuru kafa bulmuş; ayağıyla itip geçiyormuş; fakat dikkat etmiş ki alın yerinin üzerinde için için ışı-layan fosforlu bir yazı var. Eğil-miş, gözlerini merakla açmış ve şunu okumuş :

(Ne idim? Ne oldum? Daha ne o-lacağım?)

— Allah, Allah, demiş, "Ne i-dim?," le "Ne oldum?," u anladım; fakat artık bir kuru kafa olduktan sonra "Ne olacağım?," diye düşü-nülür mü?

Arkadaşlarına göstermek, gülüş-mek için kelleyi mendile koymuş, evine götürmüş. Fakat karısı hır-çın, titiz, ürkek, aksi, delişmen, yani bugünkü tabirle kısaca sinirli bir hatun imiş, ayılıp bayılmasın-dan çekinmiş, mendildekini gizli-ce dolabına kilitlemiş. Kilitlemiş ama bunu yaparken iş hanımın gözünden kaçmamış... Kadıncağızı bir meraktır almış. Acaba kocası oraya ne sakladı? Dostunun na-melerini mi? Altın destesi mi, yok-sa, inci dizisi mi?

Bir gün, iki gün, üç gün, çek-menin önünde fare kokusu almış bir kedi telâşlı veya pastırma ko-kusu duymuş bir fare hırsı ile dön-müş, dolanmış; eğilmiş, kalkmış, sürünmüş, yoklamış, nihayet da-yanamamış kırıp açmış ve kuru kafayı sırtıp kendisine bakar gö-rünce "hay !," demiş düşmüş ba-yılmış. Lâkin ayılınca düşünmüş :

"Muhakkak, demiş, kocamın sev-diği kadın ölmüş, tutup başını me-zardan almış, bergüzar diye sakla-mış... Ben ona gösteririm?,"

Ocağa çırallı kütükleri yığmış, tutuşturmuş; sonra kafayı bir de-mir çubuğa geçirip ateşin ortasına dikmiş. Tam o sırada kocası da ka-pıdan girmiş... Adamcağız bakmış ki alnına (Ne idim? Ne oldum? Daha ne olacağım?) diye yazılı zavallı kuru kafa alevlerin sıca-ğıyla döne döne demirin ucunda yanıyor, çatır çatır kavruluyor. O zaman nükteyi anlamış : Şöyle düşünmüş :

— Kuru kafanın "Daha ne ola-cağım?," diye düşünüp merak et-mekte meğerse hakkı varmış !

ATA SÖZLERİ

Para ve Akçe üzerine

- ★ Parası olanın balı Bağdaddan gelir.
- ★ Para parayı çeker.
- ★ Paran ucuz olursa, sen pahalı olursun.
- ★ Paran çoksa keçiye ver geçir, arıya ver uçur.
- ★ Para dedğin el kiri !
- ★ Ak akça kara gün içindir.
- ★ Akakçe ile ak baldıara güven olmaz.
- ★ Akçe akıl öğretir, don yürüyüş !

AYDEDE

Koleksiyonları için orta sayfaların da rahat okunmasını temin edecek bir cild idarehanemizce hazırlanmaktadır.

AYDEDE

CUMARTESİ, ÇARŞAMBA GÜNLERİ ÇIKAR SIYASI HOŞSOHBET GAZETE

AYDEDE

Sütunlarında yer bulan
İlanlar

En aşağı 3 gün okunur ve el-
lerde döner dolaşır.
Hemen paket yapılmaz.

İğri büğrü dostluk

Bir tilki ile bir yılan yolda bir-
birlerine rastgelmışler, demişler
ki: Dost olalım, hayatımızı bir a-
rada kazanalım! Yanyana yürü-
meğe başlamışlar. Biraz sonra yı-
lan yorulduğundan bahsederek til-
kinin sırtına çıkmış ve huyu icabı
beline dolanıp sıkmağa koyulmuş;
tilki bakmış ki hayatı tehlikede,
endişesinden eser göstermiyerek:

— Ah, yılan kardeş, demiş,
senin gözlerine ben ötedenbe-
ri meftunum, hele şu başını u-
zat da bir seyredeyim, bana yol
yongunluğunu unuttursun!

Yılan aldanmış, kafasını tilkinin
ağızına doğru uzatınca başı bede-
ninden ayrılarak yere düşmüş:
Onun böyle kıvrıla kıvrıla can
verdiğine bakarak tilki demiş ki:

— Arkadaş, düz yürü, böyle iğ-
ri büğrü dostluk olmaz!

Bir ev sahibi olmak her yurddaş
için bir gayedir.

TÜRKİYE İŞ BANKASI

Bu arzuunuza ulaşmanız için size
imkân sağlamıştır.

Bundan faydalanınız!

Türkiye İş Bankasında tasarruf
hesabınız yoksa derhal bir
hesap açtırınız.

Yılda dört defa ikramiye çekilişi.
Her çekilişte: 1 EV, 1 ARSA
ve dolgun para ikramiyeleri...

Avrupa, kardeş kolları arasında!

«İtalyan karikatürü»

— Seni sıkıttığımdan neden şikâyet ediyorsun? Ben senin büyük
ağabeyinim. Sevdiğim için bağırma basıyorum!

Sabırlı olmanın sırrı

Çoktanberi yüzünü görmedikleri bir
dostun gayet sabırlı, soğukkanlı hale
gelmesine arkadaşları şaşmışlar:

— Ne oldu sana, demişler, Eskiden
böyle sabırlı değildin?

— Bir karım, beş çocuğum, iki kış-
peğim ve en mühimmi bir de çalkma-
ğım var, gel de sabırlı olma!

Meslek

Oğlu mektebini bitirmişti. Babası onu
karşısına aldı:

— Oğlum, dedi. Ne yapmak tasavvu-
rundasın?

— Gayet basit, bir taşıta binmek, ak-
şamlara kadar şehirde dolaşmak tasavvu-
rundayım.

— Aferin oğlum, mesleğini bulmuş-
sun. Demek otbüse bileteci olacaksın!

Kârlı iş

— İşlerin nasıl?

— Pek mükemmel. Alıştırılmış muha-
bere güvercinleri ticareti yapıyorum.
Sattığım her güvercin ertesi sabah bana
dönüyor!

Bir Ses Kraliçesi Şehrimizde

Lübnandan gelecek olan meş-
hur dansözlerden mürekkep heyet
ilk temsilini 7 Haziran Pazartesi
akşamı Saray Sinemasında vere-
cektir. Heyetin başında Ses Krali-
çesi Nadiya Eşşamî vardır.

İbah, Blutner, Goursunkatman, Nagel,
Klingman marka piyanolar hakiki "De-
melyo" mandolinleriyle viyolonsel ve
kemanlarını Osmanbeyde Benzin depo-
su karşısında 243-5. Fahrettin (Suna)
piyano ve kanarya sergisinde bulabi-
lirsiniz. Telefon: 82417

Bize gelen neşriyat:

İstanbul Camileri

İstanbul Ansiklopedisi müellifi Re-
şad Ekrem Koçu, bu isim altında ikişer
formalık fasikülle: halinde yeni bir ese-
rini neşre başlamıştır. Büyük, küçük
mamur, harap bütün cami, mescit ve na-
mazgâhlar alfabe sırasıyla bu eserde
toplanmıştır. Her fasikülün fiyatı 75 ku-
ruştur.

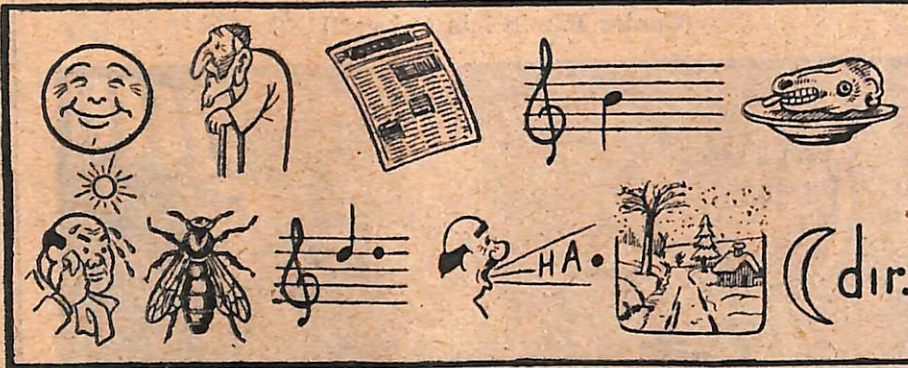
Türk Hekimleri Biyografisi
Yazan: Dr. Fethi Erden
Cildli mükemmel bir eser

Musiki Mecmuası

Şark ve Garb musikisinin ilim
ve sanatından behseden bu aylık
mecmuanın 4 numaralı sayısı zen-
gin yazı ve notalarla satışa çıkmış-
tır.

ABONE ŞARTLARI

6 Aylık	Memleket içi	7,5 Lira
»	Memleket dışı	12 »
1 Senelik	Memleket içi	14 »
»	Memleket dışı	21 »

Fikir oyalama için bir bulmaca

HAYDUT HESABI

— Beş parası çıkmadı. Kurşun var boşu gitti!

"Gavroche" dan

15 LIRA

Bütün dünya
bilgilerini içine
toplayan rosetti

ÇOCUK ANSIKLOPEDİSİ

8 BÜYÜK CİLT 1440 SAYFA 1113
RESİM 211 MEVZU 30 CÜZ
İstanbul TAN Matbaası

Sahibi: F. KARAY

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Z. Çalıkoğlu

İdare yeri: Ankara Caddesi 98/2 İstanbul

Dizildiği Yer:

Murat KERMAN Mürettilphanesi

Bastıldığı Yer: TAN Matbaası